

ära, näitasivad seda leidu oma wanematele ja andsisivad suurem osa nende käte, kellest nemad ühe kiriku lasisivad ehitada, kellele nimi „Kullamaa“ kirik pandi. Selle mälestuseks saanud veel uuemal aal iga Püha pääval seal kirikus nende alustasate eest tänu tehtud. Kus see ussi froon jäänud, teadivad sealt rahwas praegugi veel füllalt rääkida.

Tark riisti pappa.

Talumees müütas linna turu peal ühte emist lõige põrsastega. Uhle linna herra läks ta juure lauplema, tahitis teda pilgata ja ütles: „Talupoeg, mis so lastel wiga on, et n'ad nönda mitwad?“ Peremees ei pannud pahals, et teda põrsaste isals ehl põrsad tema lastels nimetati, waid ütles: „Ei, anusik herra, ei n'ad ei nuta mite, nagu Teie arvate, waid n'ad rõõmuistuwad endid wäga selle ülle, et nende riisti pappa neid waatama ja teretama tulnud.“ Herra möiestis, mis see vastus tähendas ja läks oma teed.

Ära pilla talupoega, Sest tal pole mite aega
Pillamisi välja möelda, Targoste sul' vasta öölda.
Ära mötle, et ta rumal, Ehl ta pää on lerge rumal.
Ratstu teda pilgata, Kell ta möistab vastata.

Noort'sand.

Üks linna noormees sai marguse pealt jälle linni wöetud ja wang'i torni pandud, kus ta juba mõnda forda istunud. Politsei lohtu herrad lüsisivad teda: „Kunile kelm, sina tuses

juba lünnet forda wang'i hoonesje?“ Sest ta oli neile wäga tuttarv. „Kas mina? jah see on töö,” vastas toer julgeste. „Jah herrad, teil on öigus. Sest lust linna noored mehed ehl noort'sandad wahest muidu silla jaawad, tui ita peab jälle teisi wiisi katsuma, tui töö faela peale wauatab. Kui poleks sin Wangi hoonid olemas, siis oleks sul meite suuguste meestel wäga fagedaste nölg läes ja peenile peus olewat.“

Walla üle walitseja mees.

Üks fogulonnus looli öppetaja tuli ühe möisniku juure ühe tarviliise abja pärast, kes tema nime ja seijust lüsis. Ta ütles seda ja lijas veel sinna juure: „Mina olen ille walla walitseja mees.“ „Mis walla walitseja mees,” lüsis möisin, „kuidas sa seda wöid olla?“ „Lubage ma seletan, auus herra, kuida ma see olen,” ütles looli öppetaja. „Mina walitseen walla laste üle ja lapised walitsewad oma emade üle ja nendel on jälle ilsem wöimius isade, see on: oma meeoste üle. Waqtse nönda olen mina lõige oma walla walitseja mees.“

Linna Leena.

„Kunile, Leena! mis sa wöttiad sealt mo sirjutuse laua pealt, wissad ahju ja pöletad ära?“ Ütles lohtu sirjutaja oma tüdrukuse, seda ta lühilese aea eest linna loolist oma juure teenima wötnud. — „Täis sirjutud raamatutud ja paberid; need walged ehl puhtad lahen ma olla,” vastas Leena, kes oma täis sirjutud looli raamatutega ita nönda oli teinud.

Hamba walu västa.

Ratstu jalad hästi soea wee sees pidada, mis nönda vala on, et wöid välja fannatada, oga et mite jalgu ära ei pöleta; ehl sa hästi tulusa wee sees hoida, nönda tui wöid;